

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

CANTATE

ved

Professor og Rector

D. Lang Rissens

halvhundredaars

Embedsjubilæum,

den 28de September 1843.

Afsjungen i

METROPOLITANSKOLEN.

Texten af **Henrik Hertz.**

Musiken af **A. P. Berggreen.**

Kjöbenhavn.

Trykt hos Directeur **Jens Hostrup Schultz,**

Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

För Tulen.

Choral

(afsjungen af Skolens yngre Disciple).

Til dig, o Gud! vor Tanke gaaer,
Skjøndt frygtsom end og bly;
I Hæld og under hange Kaar
Til dig med Bön vi tye.
Den vilde Sti, det falske Spoer
Opklarer sig for Den, der troer,
Og lytter til dit Ord.

Send os, o Gud! fra Naadens Hjem
Din Sandheds Straale ned!
Og hör vor svage Bön for dem,
Der lede vore Fjed!
Lad os erkjende dine Bud,
Der gjennem dem til os gaaer ud,
Vor Fader og vor Gud!

Recitativ.

”Den vilde Sti, det falske Spoer
Advarende skal staae for Den, der lytter
Til Herrens Ord;
Men blænde Den, der ei paa Herren troer”.
Det lærer Kröniken, det lære Sagn og Myther.
Tungsindigt Öiet dvæler

Paa ældre Tidens faldne Kapitæler;
Tungsindig standser Forskeren sit Blik
Ved det Forgængeliges Taarepile,
Ved al den Herlighed, der gik til Hvile,
Ved hiin den gamle Verden, der forgik, —
Engang saa stræbende, saa stærk og ung!
Men Herrens Haand paa den faldt tung.

Solo med Quartet.

Den Verden, du har peget paa,
Vel gik den i sin Stræben under;
Men hvad den var kan ei forgaae,
Dens Magt vor egen Tid begrunder.
Ja, Herrens Haand faldt tung paa den!
Men, for det Endelige renset,
Dens Herlighed staaer op igjen,
Dens aandelige Magt er end
Et Maal for os, et vidtbegrændset.

I en bevæget, uklar Tid
Skal Tanken trættet søge Hvile
I denne Verdens endte Strid
Og ved dens tause Taarepile.
Og vi, der har et Tempel bygt,
Hvor Ynglingen til Sandheds Alter trincer,
Udrustede med Herrens Frygt,
Vi toge Steen til Templet trygt
Fra hine glimrende Ruiner.

Efter Talen,

Qvartet og Chor

(af Skolens yngre Disciple).

O du, der hörer hvad den Svage beder,
Bøi til vor Bøn dit Öre ned!
Hold dine Hænder over *Ham*, der leder
Med Kjærlighed og Viisdom vore Fjed!

Fiirstemmig Sang med Chor.

I denne Bøn fra yngre Læbers Chor,
O Jubelolding! blander sig en Skare,
Som hiin et Vidne om Dit Liv, det klare.

Hiin tyder an Din Virkens yngste Spoer,
Med freidigt Haab for Dine Fremtids Dage,
Men denne peger paa Dit Liv tilbage.

I Herrens Frygt og trofast mod hans Ord
Du leded' begge, fra Din Ynglings - Alder,
Til Latiums og Hellas' Tempelhaller.

Det Lys, der fra den gamle Verden foer
Og slaaer fra sjunkne Kapitælers Mörke,
Du tolked' os, — dets Svaghed og dets Stykke.

Du rögted' tro et Kald, hvis Magt er stor,
Og hvis Betydning klarlig Du erkjendte;
Thi skal Din Alderdom dets Frugter hente.

Lyt da med venlig Villie til det Chor,
Der stiger fra en kjærligsindet Skare;
Gid Himlen naaderig Dit Liv bevare!

